

Ovaj je članak svojevrsan vodič za sve vas - studente i one koji će to tek postati, kao i za one koji se takvima osjećaju – koji želite razviti tu posebnu i danas iznimnu cijenjenu vrlinu izbjegavanja bilo kakvog angažmana. Nastao je kao plod raznolikih iskustava s mnogobrojnim više-manje anonimnim i skromnim majstorima te vještine.

Ipak, za one neupućene evo kratkog opisa temeljne postavke dotične vještine. Svaki angažman u bilo kakvoj aktivnosti koja svojim opsegom obuhvaća više od jednog individualnog pojedinca (to jest, mene) može se u najkraćem roku pokazati krajnje riskatnim, pače škodljivim za navedenog pojedinca (to jest, opet mene), a potencijalno i za šire društvo (što doduše nije dokazano, jer je *društvo* izvan dosega interesa stručnjaka na ovom području). Štoviše, angažman je nedvojbeno suvišan ukoliko se pojedinac posvećuje redovitom upražnjavanju plemenite i višenamjenske aktivnosti poznate pod kolokvijalnim nazivima

tulum

ili

party

Početni korak kojeg morate poduzeti jest riješiti se predrasuda o mogućnosti da se u vašoj okolini, fakultetu ili državi nešto promijeni. Točnije, zablude da je moguće namjerno izazvati pozitivne

promjene. Tako nešto je izvan vašeg dosega, a uostalom zašto bi se tako nešto i pokušavalo? Razmislite malo: nije li mnogo korisnije pozabaviti se sobom, unijeti zadovoljstvo u svoj život, a drugima prepustiti da brinu o sebi. Konačno, nije li to i najpravednije – svakomu je dosta njegove muke, zašto biste si još natovarivali na leđa i nevolje ovog društva? Povrh toga, opće je poznata činjenica da vlasti mijenjaju stanje na bolje tek kada se utišaju glasovi koji protestiraju i ukazuju na nedostatke i probleme. Stoga je puno produktivnije gundati u sebi i crpiti zadovoljstvo iz toga što svoje nezadovoljstvo iskazujete na tako tajani i subverzivan, praktički i neprimjetan način.

Sljedeća stuba jest dosljedno uzmicanje i zatvaranje očiju pred djelovanjem bilo kakvih

studentskih udruga. Trebate razviti svjesnost da se radi o mamcu za lakovjerne, za ljude na stupnju na kojem ste vi bili prije barem 4-5 godina. Ukoliko se baš nađete pritisnuti i morate reagirati na postojanje i djelovanje takvih udruga, najuputnije da izrazite sumnju u moral osoba koje stoje iza toga, da se negativno očitujete o njihovim motivima ili da svima toplo preporučite da takve stvari ignoriraju. Izuzetak koji se može tolerirati jesu plakati gdje se obećavaju rješenja za sve vaše probleme, bez obzira kakve naravi oni bili, pod uvjetom da se to rješenje nalazi skriveno u vama. Tako ne morate kršiti ključne zakone ne-angažmana i ulaziti u nepotrebne kontakte s drugima.

Stupanj koji slijedi je posebice zahtjevan i mnogi posrnu upravo ovdje. Riječ je o svjesnom pristajanju na ulaganje vremena u tulumarenje. Naime, iskustva iz posljednjih godina jasno daju za naslutiti kako se investiranje razdoblja između 16. i 26. godine života u što dulje sjedenje po kafićima, u cjelonoćno skupno ritualno šetanje i gledanje po zadimljenim diskotekama izuzetno povoljno odražava na različite aspekte života, a dugoročni rezultati se u svojoj veličanstvenosti još ne mogu niti potpuno procijeniti. Valja napomenuti da povremena prisutnost na tulumima ne može niti izbliza efektivno djelovati, kao predana savjesnost u hodočašćenju na tulumu. Opisat ću stoga neke odlike tulumarenja kao stila života svojstvenog ne-angažiranosti.

Primjerice, sve je više dokaza kako redovito opijanje pozitivno utječe na osobne probleme pojedinaca – u stanju pijanstva svijet postaje drukčiji, prisjećanje na visoke cijene života, slabe mogućnosti zapošljavanja ili očajan obrazovni sustav postaje posve smiješno i nepotrebno. Svijet ne mora *biti* drukčiji, on može *izgledati* drukčije – sve što je potrebno jest određena količina prave tekućine.

Nadalje, s obzirom da je svaki tulum jedinstven i da postoji neograničen broj različitih aktivnosti i vrsta zabave koje se na partyjima konzumiraju, te da se njima potiču i oni potisnuti misaoni i stvaralački kapaciteti, lako se može među odanim sljedbenicima tulumarenja opaziti progresivan rast kreativnih izričaja i konstruktivnih doprinosa na svim područjima života – od umjetnosti do gospodarstva.

Ovdje istaknutu ulogu zauzima i seksualna sloboda. Naime, ne-angažiranost pruža izvrsne uvjete da se u smirenoj i zreloj atmosferi prosječnog tulumu preispituje vlastita seksualnost. Cilj takvog eksperimentiranja jest pronaći ispravnu metodu kako izvući što više čistog užitka, ne vodeći pritom računa o trivijalnostima kao što su osjećaji, potrebe ili očekivanja druge osobe/drugih osoba uključenih u eksperiment. Konačna posljedica je, posve prirodno, jačanje svijesti o osobnoj odgovornosti, o vlastitoj ulozi u izgradnji pravednog, suosjećajnog i moralnog društva i o opasnostima zlouporabe spolnosti.

Uživanje droge ima posebno povoljan učinak na učvršćivanje obiteljskih odnosa, kao i na podizanje statusa u društvu. Stoga biste, držite li imalo do sebe, trebali posegnuti za barem pokojom tableticom ecstasyja, no želite li trajne efekte, ne biste se smjeli tu zaustaviti. Iskustva nedvosmisleno ukazuju na to da se najbolji rezultati ostvaruju tek nakon dugotrajnijeg uzimanja droga, u stupnju kada vam je život bez njih gotovo nezamisliv. Još nedovoljna ispitana nuspojava potpune neuznemirenosti aktualnim političkim i socijalnim nepravdama također je vrijedna vaše pažnje.

No, bez namjere da ulazim u previše detalja, navodim još jednu važnu fazu. Ona se sastoji u revnosnom i svakodnevnom podsjećanju sebe i svih drugih da je sve, baš sve relativno. Kad god vam netko pokuša savjetovati nešto što vam se ne sviđa ili vas dovodi u neugodnu situaciju, ili, ne daj bože, implicitno vaše ponašanje proglašava neispravnim ili neistinitim, obavezno mu u pamet dozovite da njegovo mišljenje možda i vrijedi, ali samo za njega, ali nikako i za vas. Ni u kojem slučaju nemojte dopustiti da vam se nekakvo stajalište nametne kao bolje od ostalih (ovdje želim odlučno naglasiti kako se navedeno pravilo, razumije se, ne odnosi na stajalište koje vam ja ovdje predstavljam). Ustrajnim inzistiranjem na ovim smjernicama postići ćete slobodu od uplitanja drugih, neodgovornih i nametljivih pojedinaca, te tako osigurati vlastitu samostalnost i neotuđivo pravo da upravljate, pa ako uredba i upropastite svoj život. Suvišno je, vjerujem, napominjati kako je baš ta sloboda cilj svakog razumnog i prosvjetljenog mladića i djevojke, a među njih se ubrajamo i vi i ja.

Na kraju, ovom se vodiču može dodati još mnogo toga. Ipak, namjera mi je bila podastrijeti grubi prikaz kako u nekoliko najznačajnijih koraka razviti vještinu neangažiranosti i tako uspješno živjeti u teškim vremenima. U tom smislu, držim da je samo po sebi razumljivo da ovaj članak trebate zadržati za sebe, da moguće misli koje nastanu u tijeku i nakon njegovog čitanja što prije zaboravite ili barem odložite za neko drugo vrijeme. Idealno bi bilo kad biste i moguće primisli o autorovoj dobrohotnosti pripisali njegovoj ironičnosti koja proizlazi iz vlastite nemogućnosti da postigne savršenstvo u stavu neangažiranosti (naime, najočitija pogreška jest i sastavljanje ovakvog članka). Drugim riječima, istrgnite ovu stranicu i upotrijebite je nekako korisnije.